

která hledí temným okem,
co se nezavírá

mezihra:

Buk...a louka divných hub
zapletl ses do podhoubí,
už tě málem slup
Snad je trochu vlk a trochu
temné doupě,
v němž se kůže ne hadovi
šelestivě loupe.

Pádíš lesem vpřed
párem laních noh,
v hlavě tepem přetéká
ti hlučný lesní roh.
Dub a zase dub
a vedle buku buk
a s každým skokem
do temnoty
tvoje srdce puká